

Búcsú Szénási Sanyitól

Szomorú a hír/ Béke legyen Vele/ Hajtsuk
meg fejünket/ S nyugodjunk bele/ hisz nem
tudhatjuk kinek/ mikor jön el az ideje/
Szíjj Laci



1929 - 2017

Örökre távoztál a
Magyar Posta Műszerész Tanonciskola
1949-ben végzett csapatából.

Nehéz szívvel mondjuk:
Nyugodj békében!

Búcsúzik Tőled:
Furuglyás Laci, Hegyesi Pista,
Jenei Jóska, Kövesi Jóska,
Nagy Feri, Nádli Ernő,
Szabó Feri, Szabó Jancsi,
Szíjj Laci, Völgyes Sanyi
és Varga Pista.

Búcsúzni mindig nehéz, így vagyok most én is, amikor megkaptam a szomorú értesítést, hogy Sanyi barátunk életének 88. évében hosszan tartó betegség után 2017. február 1-én örökre eltávozott az élők sorából.

Mi is jut az ember eszébe a hír hallatán? Mikor és hogyan kezdődött az ismeretség, és hogyan maradt fenn a sok évtizedes baráti kapcsolat? 1946. október végén 58 fiatal lépte át a Magyar Posta Műszerész Tanonciskolájának Gyáli úti küszöbét, hogy szakmát tanuljon, majd hasznos tagja legyen társadalmunknak. Sándor nagyon komolyan vette mindkettőt. A B osztály, később az évfolyam legjobb tanulója volt. Minden tantárgyból jeles! Ugyanakkor szeretett sportolni: focizott, tornászott. Emellett kiváló közösségi ember, megbízható barát volt. Amikor 1949-ben segédlevéllel a birtokában kilépett az életbe, céltudatosan építette fel jövőjét. A Posta Kísérleti Állomásán kezdett, majd Távközlési Kutató Intézetben kamatoztatta tudását. 1957-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerzett diplomát. Ez az egy munkahelye volt, 49 éven át dolgozott ott, és mint az Intézet tudományos főmunkatársa ment nyugdíjba.

Az a fiatal csapat, mely 1946 - 1949 között szakmát tanult a Gyáli úton, magával vitte az iskola szellemiségét és 2000-ben 51 év után, ott a Gyál úton megújították összejáratásukat. Együtt ünnepelték meg 2009-ben a végzés 60. évfordulóját, de együtt köszöntötték Iskolájuk alapításának 100 éves évfordulóját is. Igaz az 58 fős csapatot Sándor barátunk távozásával ma már csak 11 fő képviseli, de amíg vagyunk köszöntjük egymást és emlékezünk az örökkévalóságba eltávozottakra. Valljuk, hogy akikre az élők emlékeznek nem halottak, mert emlékek bennünk él.